No. 63. 1833.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws-Blad.

Donderdag den 14 Maart.

LATERE BERIGTEN DER COURANT,
van Woensdag 13 Maart,
behelzende de laatste *Fransche* en *Belgische* Nieuwstijdingen beneven de *Fransche Beursprijzen* van den volgenden dag.

BELGIE.
BRUSSEL, den 12den Maart.

De afgevaardigden hebben gisteren het ontwerp van wet op de barrièren, alsmede een ontwerp, de wijze van perceptie der tolgelden regelende, met eene overgroote meerderheid aangenomen. In de sectien houden de leden zich nog steeds met het onderzoeken der budgetten bezig; dat van finantien wordt gezegd voor de openbare behandeling bijna gereed te zijn.

— *l'Indépendant* behelst het berigt, dat de minister van buitenlandsche zaken zaturdag avond een courrier van Parijs ontvangen hebbende, hem dien eigen nacht weder derwaarts teruggezonden en voorts in den loop van Zondag een tweede courrier naar dezelfde bestemming had afgevaardigd. De oorzaak van een en ander was, zeide men, het voorstel bij de afgevaardigden te Parijs door den heer *Mauguin* gedaan, om de kosten der expeditien van 1831 en 1832 voor rekening van Belgie te laten; de heer *Le Hon* zou dienvolgens in last hebben gekregen, om te verklaren dat het belgisch bewind, in geen geval, en wat de fransche kamers ook besluiten mogten, zich met de betaling dier kosten zoude belasten.

— *l'Emancipation* verzekert, dat de fransche gezantschaps-secretaris alhier, de heer *de Tallenay*, niet, zoo als gezegd was, naar Weenen zal vertrekken, maar wel naar Rome, waar dezelve tot zaakgelastigde was benoemd.

— H. M. de koningin der Franschen begeeft zich morgen naar Antwerpen, doch wordt reeds donderdag alhier terug verwacht. Gisteren avond heeft dezelve, benevens de koning en koningin, de hertog *van Orleans* en prinses *Maria* den schouwburg bezocht, alwaar deze vorstelijke personen, volgens onze bladen, met de meeste toejuiching zijn ontvangen geworden.

— Uit Doel schrijft men van den 9den dezer, dat de hollandsche vloot op de Schelde gestationeerd, in den namiddag van vrijdag eene meer voorwaartsche positie had aangenomen. Behalve de negen kanonneerbooten, die sedert eenigen tijd tusschen Lillo en Liefkenshoek geposteerd liggen, hadden nu van het dorp Doel tot aan den ouden Doel zich in positie gesteld, twee korvetten, eene stoomboot en twee kanonneerbooten. Het berigt van het opkomen der hollandsche scheepsmagt, gepaard met het gerucht van eenige kanonschoten, die men in den avond van den 9den te Antwerpen meende gehoord te hebben, schijnt aldaar in den aanvang niet weinig ongerustheid te hebben gebaard, tot men den volgenden dag naauwkeuriger van de zaak onderrigt werd.

— Het stedelijk bestuur dezer stad heeft tot den bouw in den loop van dit jaar besloten van de Ninovensche en Vlaamsche poorten en van die aan het kanaal. Het opbouwen der Anderlechtsche en Namensche poorten is tot het volgend jaar uitgesteld.

FRANKRIJK.
PARIJS, den 10den Maart.

De kamer der pairs heeft in hare zitting van gisteren beraadslaagd over het ontwerp van wet, waarbij aan de zoogenaamde overwinnaars der Bastille, die thans nog in leven zouden zijn, een pensioen zoude worden toegelegd. De markies *van Dreux Brézé* heeft dit ontwerp in deszelfs beginselen bestreden, omdat daarbij eene daad van geweld, tegen een gevestigd gouvernement gepleegd, uitdrukkelijk zoude gewettigd worden, en men dus een stelsel openlijk zoude aannemen, dat met geene maatschappelijke orde was overeen te brengen. Hij was overigens van gevoelen, dat men in het belang der revolutie gewoon was een te groot gewigt aan de vermeestering der Bastille te hechten, daar toch de omwenteling niet door dit voorval, maar integendeel door de aanmatiging der vertegenwoordiging, of liever nog door de verklaring van *Lodewijk XVI*, waarbij de gelijkheid van regten werd erkend, is tot stand gebragt. Latere gebeurtenissen hebben de wanorde en regeringloosheid doen zegepralen, hebben de natie in eenen afgrond van onheil en jammeren gestort, maar mogen nimmer beschouwd worden, alsof dezelve op eenige wijze tot de vestiging van wezenlijke burgerlijke vrijheid hadden medegewerkt. Deze bedenkingen breedvoerig ontwikkeld, zijn door den heer *de Villemain* bestreden. Het belangrijkste intusschen wat deze discussie over 't algemeen heeft opgeleverd, is de herinnering aan eene geschiedkundige daadzaak, welke, volgens den markies *de Dreux Brézé*, tot nu toe ook door tijdgenooten niet geheel naauwkeurig werd verhaald. Toen *Lodewijk XVI* namelijk, na het eindigen der koninklijke zitting, de nationale vergadering wilde doen uiteen gaan, werd aan den vader van den markies *de Dreux Brézé* den last opgedragen, om die boodschap over te brengen, en volgens de meest geachte schrijvers kreeg deze nu van den afgevaardigden *Mirabeau* de bekende woorden ten bescheid: » Ga en zeg aan » uwen meester, dat wij hier in naam van Frankrijk vergaderd » zijn, en voor geen gezag ter wereld onze plaatsen zullen verlaten. »

De heer *de Villemain* aan deze omstandigheid herinnerd hebbende, gaf den markies *de Dreux Brézé* de gelegenheid tot de volgende aanmerking, welke om het belangrijke der zaak verdient te worden opgenomen:

» Mijn vader werd door *Lodewijk XVI* gezonden, om de nationale vergadering te gelasten, dat zij uiteen zoude gaan. Met gedekten hoofde kwam hij binnen, wijl hij in naam des konings zoude spreken. Dadelijk ontstond er een ontzettend gedruisch en riep men hem toe, dat hij den hoed zoude afnemen. Mijn vader antwoordde met eene zoo krachtige uitdrukking, dat ik dezelve hier niet zal herhalen. Toen stond *Mirabeau* op en zeide niet, *ga en zeg aan uwen meester*, men was nog niet gewoon om de gekroonde hoofden met zulk eene minachting te behandelen, maar: *wij zijn hier door de keus der natie vereenigd; geweld alleen zal ons deze plaats doen verlaten.* Mijn vader nam toen het woord, en rigtte zich tot *Bailly*, die in de vergadering voorzat: *Ik erken*, zeide hij, *in den heer* Mirabeau *niet anders dan den afgevaardigde van het schout-ampt van Aix, en voorzeker niet den tolk dezer vergadering.* Voorts verpligt om voor de overmagt te wijken, bragt hij eenige oogenblikken later terug en deed den koning verslag. » Deze bijzonderheden werden door den heer *de Montlosier*, die bij dezelve tegenwoordig was, als volkomen met de waarheid overeenstemmende bevestigd. Het ontwerp van wet werd eindelijk, na deze zeer langdurige discussie, op voorstel van den heer *de Tascher* naar de commissie terug gezonden, om hetzelve in meer algemeene bewoordingen te vervatten, zoodanig, dat de personen, die op het bedoeld pensioen aanspraak konden maken, niet bij de wet zouden worden aangewezen.

— Volgens eenige koningsgezinde dagbladen, zouden de vier geneesheeren van Bordeaux, die zich vooriddurend te Blaye bevinden, een rapport hebben opgemaakt, waarin zij het als onvermijdelijk noodzakelijk voorstellen, dat de hertogin *van Berry* naar elders worde overgebragt. De gezondheids-toestand dezer gevangene schijnt inderdaad, ook volgens andere berigten, niet geheel geruststellend te zijn.

— De *Moniteur* bevat heden morgen eene koninklijke ordonnantie, waarbij het korps diplomatiek aan eene geheele reorganisatie wordt onderworpen. Tot de eerste klasse zullen behooren de legatien te Londen, St. Petersburg, Weenen, Rome, Konstantinopel, Madrid en Berlijn. De overige gezantschappen worden in drie mindere klassen verdeeld.

— De officiele courant van Lissabon, van den 23sten der vorige maand alhier ontvangen, bevat een ministerieel besluit, waarbij de kommandant der forten aan den Taag, die op twee Fransche oorlogschepen eenige scholen hebben gelost, wordt afgezet.

— De maarschalk *Clausel*, die sedert eenige dagen met het gouvernement der kolonie van Algiers werd gedoodverwd, zal volgens den *Messager* het bevel voeren over eene expeditie tegen den Bey van Constantine, die thans in gereedheid wordt gebragt.

— Gisteren (9 *Maart*) waren de fondsen genoteerd: de 5 pCt. kont. 102,25; op tijd 102,50; de 3 pCt. kont. en op tijd 79; Nap. renten kont. 91; op tijd 91,30. Sp. perpet. 69¾; de 3 pCt. 44; Cortes 15.

NEDERLANDEN.
BREDA, den 13den Maart.

Eergisteren is de heer *Dedel*, laatstelijk Zr. Ms. buitengewoon gezant en gevolmagtigd minister bij het hof van Madrid, thans door Z. M. met eene buitengewone zending naar Londen belast, uit 's Hage naar Hellevoet vertrokken, ten einde van daar met de stoomboot *de Batavier* de reis naar Londen voort te zetten. Volgens zeggen van sommigen zou onze tegenwoordige buitengewone gezant te Londen, de heer *van Zuylen van Nyevelt*, reeds met gemelde stoomboot naar herwaarts terugkeeren.

— Gisteren is van Utrecht weder een aanzienlijk detachement manschappen der 9de en 10de afdeelingen vertrokken, [illegible] kiug van derzelver respectieve bataillons in Zeeland en te Bergen-op-Zoom.

— De belgische en ook eenige fransche revolutionaire bladen maken er zich nog steeds een genoegen uit, over [illegible] uit te wijden, die de belemmeringen onzen handel aangedaan [illegible] veroorzaakt heb-

ben. Het embargo op onze handelschepen, is naar hun gevoelen, het beste middel om den koning der Nederlanden te noodzaken tot de aanneming der 24 artikelen. Het anders nog al gematigde *Journal d'Anvers* spreekt in denzelfden zin, in de hoop dat de natie eindelijk den koning tot dezen stap zoude dwingen. Hoeveel edelmoedigheid en opregtheid in deze verklaringen liggen, is op te maken uit hunne vroegere vertoogen, toen men in hooggezwollene bewoordingen aan Europa het onregt zocht te betoogen, dat de koning der Nederlanden, hetzelve zoude aandoen, wanneer Hij tegen den Belgischen handel, en dus ook tegen dien van Europa oorlog wilde voeren. Van ditzelfde punt ging de conferentie uit om tot de opening der Schelde te komen, om zoo doende den handel niet in het bestaande geschil te mengen. Toen de koning tot deze vordering toetrad, en de vaart op de Schelde vrij liet, hoezeer hij de magt in handen had om den Europeschen handel onberekenbare schade aan te doen, roemden dezelfde dagbladen, en voornamelijk de Antwerpsche, de edelmoedigheid des konings, en thans . . . thans juichen zij een maatregel toe, die op den Hollandschen handel zoo zeer drukt. Doch dit behoort zeker tot den geest der eeuw, die zooveel tot de beschaving en veredeling van het menschdom, volgens het gevoelen der liberale wijsgeeren bijdraagt! Intusschen verheugen zij zich wederom met eene schim, daar wij nog zeer kort geleden, in staat gesteld werden, met de gevoelens en wenschen van vele onzer grootste handelaren bekend te worden, die ongaarne, hoeveel nadeelen zij ook tijdelijk lijden, het algemeene belang van het vaderland aan het eigenbelang, of aan hunne andere billijke wenschen zouden zien opgeofferd. Naar hetgeen wij uit goede bronnen vernemen, doet inmiddels het gouvernement vele pogingen, om de verlangens van den handel met de algemeene belangen van het vaderland in overeenstemming te brengen, als ook dat er eenige *gegronde* hoop bestaat, dat de eerste voorloopig zullen geschikt worden, om daarna de onderhandelingen nopens het vraagstuk zelve wederom te kunnen opvatten. Meer en meer bevestigt zich echter het gevoelen, dat de *oplossing* daarvan nog verre is van nabij te zijn, en dat die wel bewaard zal blijven tot dat het vlottend Europa een vaster steunpunt zal gevonden hebben!

— Men heeft aan *Talleyrand* de kunst toegekend, van den stand der staatkunde als het ware door eenige *bon mots* te kunnen aanduiden. Zoo zal men zich nog wel herinneren zijn antwoord, gedaan op de vraag: Wat zal eindelijk het geschil tusschen Holland en Belgie beslissen? namelijk: » Het *toeval*." Zoo verhaalt men thans in de hooge kringen te Londen, dat hij onlangs moet gezegd hebben, op de opmerking die men hem maakte, dat de belangen der beide landen nopens de Scheldevaart zoo zeer uiteen liepen, dat men niet kon vooruitzien hoe daaruit eenen vrede en voor Belgie een onafhankelijk koningrijk zoude voortvloeijen: » *mais aussi il ne s'agit pas de cela.*" Voor hem nu, die den gang der Londensche onderhandelingen heeft nagegaan, behelzen deze woorden, zoo hij die gezegd heeft, niet veel nieuws, maar alleen de overtuiging, dat hij (*Talleyrand*) eene *waarheid* (zeker iets zeldzaams in zijnen mond) gezegd heeft, die geen lang betoog noodig had.

— Met de afwijzing van den baron *d'Hoogvorst*, aan wien men in der tijd den welverdienden bijnaam van *mannequin de la revolution Belge* gegeven had, heeft de koning van Beijeren het met de belgische vrijheids-apostelen zeer verbruid. De *Courrier Belge*, om zijnen spijt te verbergen, zegt dat hij zich *verheugt* dat het juist door dien vorst gedaan is, dien hij een *onzinnigen koning* (*Roi maniaque*) en een *gek* noemt, terwijl hij het Z. Beijersche Maj. zeer kwalijk neemt van *odes* tegen de Julij-omwenteling gemaakt te hebben. Voorzeker is dit laatste een wenk aan de fransche propaganda, om dit affront door Belgie geleden, te wreken. Uit gevoel van onmagt zoekt hij die propaganda, die nog altijd voor Belgie in de weer is, in het spel te brengen. Daarna kan men afmeten hoe het met de vreugde van den ouden *postillon* gesteld is: Een *poltron*, die in een publiek gezelschap eenen duchtigen slag op het aangezigt kreeg, begon, zonder zich tot groote verwondering der aanwezenden te verstoren, hierover hartelijk te lagchen en toonde zich bij uitnemendheid vergenoegd, en toen men hem daarvan de reden vroeg, was het antwoord: » In de eerste plaats, verheugt het mij de zekerheid te hebben, dat ik nog in aanwezen ben; tweedens lach ik om ulieder onverschilligheid, daar die klap eigenlijk niet mij, maar uliededen gold, wier gevoelen ik voorstond." Misschien is de vreugde van den *Courrier* van denzelfden aard.

— De heeren *Bresson en Bourgoin*, directeuren van de correspondentie-dienst voor fransche en vreemde dagbladen, sedert drie jaren te Parijs gevestigd, hebben dezer dagen uitgegeven een nieuw statistieke tafel, behelzende eene authentieke naamlijst voor dit jaar van alle dagbladen en periodieke geschriften, welke in Frankrijk het licht zien. Het nut van dit inderdaad belangrijk werk kan niet genoeg gewaardeerd worden. Het blijkt onder anderen daaruit, dat in het verleden jaar het aantal in de provincien in Frankrijk nieuw gevestigde dagbladen of periodieke geschriften met meer dan honderd is vermeerderd geworden. Het aantal departementale bladen bedraagt thans 258, terwijl er bovendien te Parijs alleen 217 worden uitgegeven.

'S GRAVENHAGE, den 14den Maart.

In de zitting van de Tweede Kamer van heden, die door den Minister van Financien werd bijgewoond, hebben de heeren *van Tuyll van Heeze* en *Beelaerts* de Kamer berigt, dat zij door ongesteldheid verhinderd werden de zitting der kamer bij te wonen. Twee ingekomene petitien van korenmolenaars uit Delft, tegen het ontwerp van wet op het gemaal, en van ingezetenen uit Groningen, tegen de toepassing van het kadaster in de grondbelasting, zijn aan de commissie verzonden.

Bij eene missive van den Minister van Financien zijn nog eenige veranderingen aan de kamer kenbaar gemaakt in de ontwerpen van wetten houdende accijnsen op brandstoffen, welke met 1° mei dezes jaars zouden worden ingevoerd.

De beraadslagingen over de alzoo gewijzigde ontwerpen geopend zijnde, hebben *veertien* leden daarover het woord gevoerd, en hunne bedenkingen tegen de voordragten ingebragt, welke hun dan ook meerendeels zouden bewegen zich tegen derzelver aanneming te verklaren. Het brandhout werd in alle opzigten beschouwd als aan geen accijns te kunnen worden onderworpen, doch niet alzoo was de meening van alle de leden omtrent de ontwerpen van wetten op den turf en de steenkolen. Daar velen dezelve, als één geheel uitmakende beschouwden, zoo konden zij, hetzij om bedenkingen tegen het een of ander ontwerp, aan beiden hunne goedkeuring niet hechten. De voornaamste bezwaren, die daartegen werden ingebragt, waren omtrent de klassificatie der turfsoorten, het bedrag van den accijns, de verordeningen omtrent den te verleenen vrijdom aan de fabrijken, de kostbare surveillance, welke zoude worden vereischt, als anderzins.

Z. Exc. de Minister van financien heeft de wetten in het algemeen en in alle derzelver deelen verdedigd en uiteen gezet, en voornamelijk op de behoefte der schatkist aangedrongen; moetende er een te kort van omstreeks 14 millioenen worden gedekt, waartoe men de middelen niet wist aan te wijzen. Daarin te voorzien, was echter pligt, wilde men het crediet van den staat bewaren, en verwarringen tegen het einde van het jaar voorkomen.

De beraadslagingen gesloten zijnde, is het eerst in omvrage gebragt het ontwerp van wet betrekkelijk een accijns op den turf, dat *verworpen* werd met eene meerderheid van 36 tegen 13 stemmen.

Voor hebben gestemd de heeren Kniphorst, Schimmelpenninck van Tuyll van Coelhorst, van Forcest, Ingenhousz, de la Court, de Jonge, Gockinga, van Asch van Wyck, G. G. Clifford, Verheijen, van Meeuwen en d'Escury.

Tegen hebben gestemd de heeren Luyben, van Hemert, Quintus, Fockema, van Dam, van Suchtelen, Hinlopen, van Swinderen, van Reenen, Weerts, de Bordes, van Roelens, Op den Hooff, van de Kasteele, Sandberg, van Nagell, Byleveld, Rengers, Lemker, van Nes, Sypkens, Corver-Hooft, Dedel, van Alphen, Backer, Donker-Curtius, Hoynck van Papendrecht, Boddaert, Luzac, G. Clifford, Dyckmeester, van der Gronden, van Sytzama, van Randwyck, Cats en Frets.

Het ontwerp van wet omtrent eene belasting op de steenkolen werd vervolgens *verworpen* met 34 tegen 15 stemmen.

Voor stemden de heeren: Quintus, van Suchtelen, Kniphorst, Schimmelpenninck, van Tuyll van Coelhorst, van Forcest, van Swinderen, Ingenhousz, de la Court, Corver-Hooft, van der Gronden, van Sytzama, van Asch van Wyck, Verheijen en van Meeuwen.

Eindelijk is ook het ontwerp van wet op het brandhout met 47 tegen 2 stemmen (de heeren *Quintus* en *Kniphorst*) verworpen.

Z. M. zal derhalve worden verzocht opgemelde drie ontwerpen in nadere overweging te nemen.

De zitting is daarna tot morgen ten half 2 ure gescheiden, waarschijnlijk tot het aanhooren van het verslag der centrale afdeeling over het ontwerp van wet op het gemaal.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 10den Maart.

Bij de tweede kamer der Wurtembergsche standen is reeds den 7den dezer door den afgevaardigden *Uhland*, als voorzitter der commissie, belast met het onderzoek van voorstellen, die met het staatsregt in verband staan, rapport uitgebragt over het ministerieel rescript van den 27 februarij, ten aanzien der motie van den afgevaardigden *Pfizer*, over de bondsbesluiten. De hoofdzakelijke inhoud van dit verslag zoude zijn, dat de commissie zich voor eerst slechts met den vorm van genoemd rescript zoude bezig houden en zich voorbehield om later op den inhoud terug te komen. Dat men zich in de eerste plaats had afgevraagd, of de kamer zich dergelijke vermaningen kon laten welgevallen, zonder hare grondwettige onafhankelijkheid te verkorten. Bij eene naauwkeurige en herhaalde overweging had men niet geoordeeld dat de motie, welke tot genoemd rescript aanleiding gaf, in 't minst buiten de bevoegdheid der kamer trad, veeleer schien het de dure pligt van elken afgevaardigden te zijn om over onderwerpen van zulk een algemeen belang openhartig voor zijn gevoelen in den boezem der vergadering uit te komen. Desenaangaande is het volstrekt noodzakelijk dat de kamer hare onafhankelijkheid beware, en alle pogingen van vreemde bemoeijing in den loop harer werkzaamheden standvastig terugwijze. Op grond van dit een en ander stelde meergenoemde commissie voor om aan den Koning het volgend adres aan te bieden:

» Naar aanleiding van een ministerieel rescript van den 27sten der vorige maand hebben wij de eer de volgende bedenkingen aan Uwe Majesteit voor te dragen: In dit rescript wordt ons aanbevolen, om eene motie, tot de bondsbesluiten van den 28 Junij 1832 betrekking hebbende, met verwaardiging ter zijde te leggen. Wij meenen ten stelligste te moeten verklaren, dat elk lid dezer kamer het regt heeft en verpligt is, om openhartig voor zijn gevoelen uit te komen, wanneer de grondwet, van welke zijde ook wordt bedreigd.

De bedoelde motie is in de orde van den dag opgenomen, en wij zijn niet gewoon van deze af te wijken, veel minder ons hiertoe door eenige andere bedenking te doen leiden, dan die welke het gevolg is van een naauwkeurig en onpartijdig onderzoek. Alzoo kunnen wij die motie niet met verontwaardiging ter zijde leggen, maar rekenen ons integendeel verpligt, om zoo wel de vrijheid der kamer, als de verantwoordelijkheid van ieder harer leden, voor

hare beweging in den regelmatigen loop onzer werkzaamheden te bewaren — Van Uwe Majesteit, enz."

— In de beide kamers van het groothertogdom Hessen is het voorstel van den afgevaardigden *V. Gagern*, dat men bij het gouvernement op de uitvoering zoude aandringen der bepalingen, volgens welke de Over-Rijnsche bezittingen der vorsten van Hessen-Homburg, Koburg en Oldenburg later voor andere zouden verwisseld worden, met eene vrij groote meerderheid verworpen.

— De herhaalde ongeregeldheden die te Tweebrugge de rust verstoorden, hebben het Beijersch gouvernement bedacht gemaakt om het geregtshof van appel, in die stad gevestigd, naar Kaiserslautern over te brengen. Eene kommissie uit de stedelijke regering van Tweebrugge heeft zich naar Munchen begeven, om dit onheil af te wenden; en is onlangs teruggekomen met het antwoord, dat het besluit nog niet genomen was, en dat men hetzelve niet beter kon voorkomen, dan door de orde en rust te handhaven.

— Uit koningsbergen schrijft men van den 3den dezer dat te Polangen de griep is ontstaan en het grootste gedeelte der inwoners daarvan is aangetast geworden. Men heeft voor eenigen tijd berigten uit Rusland gekregen, dat die ziekte aldaar insgelijks heerschte en reeds vele personen had weggenomen.

— Uit Rome schrijft men van den 21sten der vorige maand, dat aldaar den vorigen dag de geheel nieuwe organisatie van het bestuur, waarvan reeds sints eenige weken gesproken werd, was openbaar gemaakt.

De kardinaal *Bernetti*, die tot nu toe als staats-secretaris aan het hoofd van het bewind stond, behoudt de leiding der buitenlandsche aangelegenheden, der politie en van oorlog; *Gamberini*, bisschop van Orvietto, een zeer beroemd regtsgeleerde, die eerst later in de geestelijke orde trad, is met het bestuur der binnenlandsche zaken belast geworden; terwijl eindelijk tot kanselier en bisschop van Sabina, de kardinaal *Odescalchi* is benoemd.

— Het Oostenrijksch gouvernement heeft gelast de stad Brixen in Tyrol tot eene vesting van den eersten rang te hervormen.

Is het Engelsch ministerie te verdedigen?

(*Vervolg en Slot.*)

Ondertusschen konden de kuiperijen die in het *Foreign-Office* aangewend werden, om de conferentie te bewegen van het beginsel van regt en billijkheid, tot heden toe gevolgd, af te wijken, voor de Hollandsche gevolmagtigden niet lang geheim blijven. Ten gevolge hiervan had het revolutionnair congres van Belgie (gelijk zulks uit een' vertrouwelijken brief van den Engelschen agent, lord PONSONBY, aan den toenmaligen minister van buitenlandsche zaken, den Heer LEBEAU geschreven), ofschoon nog altijd de grondslagen van scheiding weigerende aan te nemen, besloten prins LEOPOLD van Saxe-Coburg als koning van Belgie uit te roepen. Door deze daad trotseerde men openlijk de herhaalde verklaringen der conferentie, waarbij op den voorgrond stond, dat de aanneming dier grondslagen eene onvermijdelijke verpligting van den aanstaanden souverein was (protocollen n°. 12, 19, 21, 24,) dat daarvan de erkenning van Belgie's onafhankelijkheid; ja zelfs de voortdurende vriendschappelijke betrekkingen met de vijf Mogendheden afhong (protocollen n°. 19, 22.) Eenigen tijd daarna waren eenige Belgen te Londen gekomen, en tot de bijeenkomsten op *Marlborough House* toegelaten, met het bekend doel de kroon van Belgie aan te bieden op voorwaarden, welke gansch niet strookten met de grondslagen van scheiding, en dus niet enkel strijdig met de tusschen den Koning der Nederlanden en de vijf Mogendheden gesloten overeenkomsten, maar zelfs tegen eene onlangs door de conferentie gedane verklaring, *dat het in eere houden der gesloten traktaten de voorname* grondslag van de politiek der vijf hoven was (protocollen n°. 22, 33.)

In dezen stand van zaken achtten de Hollandsche gevolmagtigden, ofschoon mogelijk nog niet geheel bekend met de schreeuwende onregtvaardigheid, die hen, door het zamenstellen der achttien artikelen werd aangedaan, het noodig hunne bekommering deswege, in eene nota van den 22sten Junij 1831, te kennen te geven. Hiervan is echter in de laatstelijk uitgekomen stukken niets te vinden; inhoud der twee kamers van het parlement, hierop de onregtvaardige akte, aan, bekend als: *Voorloopige akte van schikking tusschen Holland en Belgie*, in dato 27 Junij 1831.

De drie Noordsche Mogendheden, die minder belang bij de Belgische zaak schenen te hebben, stemden in die nieuwe grondslagen toe, welke te voren reeds heimelijk tusschen LEOPOLD en de Belgische afgevaardigden ter eenre, en Frankrijk en Engeland ter andere zijde, waren vastgesteld. Kort daarna werden zij met schijnbaren tegenzin door het wetgevend ligchaam te Brussel aangenomen. De Koning echter verzette er zich tegen, niet alleen omdat zij geheel afweken van het aangenomen beginsel, maar ook omdat alle voorgeslagen veranderingen geheel ten voordeele van Belgie waren, en Holland alleen de schade zou moeten lijden.

De maat van onregtvaardige handelingen tegen den Koning der Nederlanden was echter nog niet vol. De bovengenoemde grondslagen waren plegtig verklaard slechts *voorstellen* van de conferentie te zijn, *die dan alleen van kracht waren als zij door de beide partijen zouden zijn aangenomen*. Hierom eischte het Hollandsche kabinet met alle regt dat er, na de weigering des Konings, zelfs geen spoor dier voorstellen zou over blijven. Men moest natuurlijk verwachten dat, zoo Engeland met zijne bondgenooten al niet vermogt Belgie tot het aannemen der grondslagen te dwingen, men dezelve echter niet willekeurig, zonder toestemming van Holland, den herroepen en veranderen. Doch niet aldus was de staatkunde der raadsmannen van de conferentie. LEOPOLD, die voorheen zoo stellig de kroon van Griekenland had geweigerd aan te nemen, was nu ook, zoo men verzegd, niet dan met moeite over te halen om de genietingen van Claremont met de zorgen der Belgische regering te verwisselen. De Mogendheden, die tot zijne komst op den troon hadden medegewerkt, hadden van hem volstrekt geene aanneming der grondslagen geëischt; zij gedoogden zelfs dat hij, zijn koninklijk woord gaf, om de onschendbaarheid van grondgebied te zullen handhaven, en wel zoodanig als de oproerige Belgen hetzelve, op eigen gezag, hadden bepaald, en dat de grenzen, door de conferentie vastgesteld, verre overschreed. De gevolmagtigden der drie hoven, na eenmaal te hebben toegestemd in de verwisseling der 18 artikelen van grondslag, in de 18 voorstellen, waren te zeer in de strikken van het Fransch en Engelsch Machiavelismus verward, om te kunnen terug keeren; zij konden ook moeijelijk een nog grooter daad van onregtvaardigheid onderteekenen, het traktaat, namelijk, *ex parte* van den 15 November 1831, zamengesteld uit twee doezijnen artikelen, zijnde het produkt van een op nieuw opgewarmd brouwsel der oude 18 artikelen. De onderhandelingen waren, door de geheele en gave aanneming van het protokol van den 27 Januarij n°. 12 door den Koning der Nederlanden, op den 18 Februarij 1831 ten einde geloopen.

De eerste *conditio sine quâ non* voor het bestaan van Belgie als onafhankelijken staat was toen bepaald, namelijk: de omschrijving van deszelfs grondgebied. Men hechtte toen, wat de inwendige en huisselijke aangelegenheden betreft, bijzonder aan het stelsel van non-interventie; maar vond het tevens zeer natuurlijk dat er geen nieuwe staat kon gesticht worden zonder er de grenzen van te bepalen, en ongehoord om zulks aan een land over te laten welks onafhankelijkheid nog in 't verschiet lag.

Intusschen weigerden de Belgische regeerders, die, uit hunnen aard, niets ontzien, halstarrig zich aan die beslissing te onderwerpen; welke koppigheid door sommigeen *een geest van overwinning* genoemd werd.

Bij herhaling betuigden toen de Mogendheden, dat zij Belgie tot de toetreding der overeenkomsten met den Koning der Nederlanden wilden dwingen. Maar het bleef immer bij bedreigingen. Eindelijk nam men zijne toevlugt tot dwangmiddelen, maar niet tegen een muitziek volk, neen tegen den wettigen Vorst en in het belang van den overweldiger! —

Deze daad moet echter niet zoo zeer aan de conferentie worden geweten. Neen, Engeland en Frankrijk alleen namen het op zich een *voorgewend* traktaat door geweld ten uitvoer te leggen, want hoe kan men een traktaat anders noemen, waarin een der belanghebbende partijen volstrekt weigert toe te stemmen. De drie overige Mogendheden verklaarden zich stellig tegen deze dwangmiddelen. En evenwel, zegt de verdediger van het Britsch Ministerie, geschiedde het enkel *om de eensgezindheid tusschen de vijf Mogendheden te bewaren*, dat een leger van 80,000 man in Belgie trok, om de roemrijke taak te volbrengen eene kleine vesting door 5,000 Hollanders verdedigd tot puin te doen verkeeren; dat, na een' bloedigen strijd van 23 dagen (zonder dat zulks den vrede eenigzins verstoorde!) het overschot van het garnizoen gevankelijk naar het vriendschappelijk Frankrijk werd gevoerd; dat op de Hollandsche koopvaarders en derzelver ladingen in de Engelsche havens, embargo werd gelegd; en dat eindelijk Engelsche kapers werden uitgezonden om in volle zee weerlooze schepen te nemen en op te brengen.

Er schoot, zegt diezelfde verdediger, aan de Mogendheden niets over dan » of zich aan het bondgenootschap te onttrekken en zich tot den oor» log voor te bereiden, of door kracht van wapenen bepalingen, waar de » algemeene vrede van afhing, te doen uitvoeren." In hoe verre eenige Mogendheden zich al of niet aan hetzelve hebben onttrokken, kunnen wij niet beslissen, zeker is het dat drie derzelve zulks hebben gedaan, omdat men op hunne tegenkanting tegen dwangmiddelen, door Frankrijk en Engeland gebezigd, volstrekt geen acht had geslagen.

Wij weten niet of dit een bewijs is dat de eensgezindheid bewaard is gebleven; maar wel dat zijn doel te hebben bereikt de beste regtvaardiging is; en evenwel schijnt het dat het doel (ten minste het voorgewend), om namelijk de eensgezindheid tusschen de vijf Mogendheden en de bevestiging van den algemeenen vrede in Europa daar te stellen, door de onbegrijpelijke staatkunde van Engeland jegens Holland, is bereikt of bereikt zal worden.

Zie hier de eenvoudige voorstelling der zaak:

Door het sluiten van het zoogenaamd traktaat van den 15 November 1831, met den overweldiger van Belgie, zonder voorkennis of toestemming van den Koning der Nederlanden, zijn de 24 artikelen aan dezen laatsten onherroepelijk opgedrongen als: *de eindelijke en beslissende grondslagen van scheiding bevattende*. De Koning antwoordde hierop: » Ik herken » in dit ontwerp eenige der grondslagen van scheiding, die ik reeds heb » aangenomen, en dus nu ook niet zal verwerpen. Maar ik ontmoet er » ook artikelen in aan, welke gij niet geregtigd zijt daar te stellen, als » strijdig met het aangenomen grondbeginsel, en welke zoodanig zijn inge» rigt, dat ik dezelve, behoudens het handhaven der dierbaarste belangen » mijner getrouwe Hollanders, niet kan aannemen." Deze bedenkingen werden door drie der vijf Mogendheden naar waarde geschat. Frankrijk en zijn nieuwe bondgenoot Engeland, waren de eenige hoven die de 24 artikelen zonder voorbehouding ratificeerden. De drie overige Mogendheden ratificeerden niet dan onder stellig beding van eenige wijzigingen, welke Pruissen bepaalde (wiens beslissing sedert als die der drie Mogendheden beschouwd is) dat *ten voordeele van Holland* zouden moeten zijn. Het zal overbodig zijn te bewijzen dat eene diplomatieke akte gedeeltelijk op, bovengenoemde wijze aangenomen en gedeeltelijk verworpen, niet van zulk een aard is dat zij met billijkheid door kracht van wapenen konde worden ten uitvoer gelegd. Desniettegenstaande besloten Frankrijk en Engeland, vermoeid van gedurende twee jaren door 70 protocollen te zijn geslingerd, de citadel te gaan beuken (*to the hammering of the citadel;*) of liever aan Frankrijk alleen was deze edele taak opgedragen; terwijl Engeland zich met vrij wat minder gevaarlijke taak had belast, om zijne koninklijke zeemagt, onder Fransche vlag, nu en dan de eigendommen te laten kapen van een volk, van 't welk hij niet de minste beleediging had ondervonden.

De Koning der Nederlanden eischte niets dan het handhaven der regten, welke hem in overeenstemming dier zelfde twee Mogendheden waren verzekerd. Nog meer, hij biedt aan veel van die regten tot behoud van den algemeenen vrede op te geven; maar verlangt tevens dat de onderhandelingen daaroyer, op eene regtmatige en eerlijke wijze zullen plaats hebben, en niet gewapenderhand, door overweldiging (*par la force brutale.*) Inderdaad de gezigteinder is aanmerkelijk verdonkerd sints de maatregelen die strekken moesten *om de goede verstandhouding der vijf Mogendheden te bevestigen*, hebben uitgewerkt dat drie derzelve zich aan de conferentie hebben onttrokken, want hierdoor is een, misschien onoverkoombaar struikelblok in den weg gelegd om de zaken in der minne te schikken. De vijandelijke handelingen, welke Frankrijk en Engeland omtrent Holland bij voortduring hebben, is waarlijk het middel, niet om de onderhandelingen, tusschen de vijf Mogendheden geschorst, weder aan te knoopen; en hetgeen wij voor onze oogen zien bewijst genoegzaam, dat die twee Mogendheden, op zichzelve staan, en nogmaals zullen beproeven den Koning der Nederlanden tot het aannemen der onregtvaardige, schandelijke voorstellen te dwingen.

Hier eindigt voor het tegenwoordige onze taak. Ons doel was *regt* van *onregt* te doen onderscheiden, en, na de zaken duidelijk en met bedaardheid voor de oogen onzer lezers te hebben uitgezet, beroepen wij ons gerust op elk regtschapen mensch, om te oordeelen tusschen den Koning der Nederlanden en degenen, welke in den zomer 1831, op de trouwlooste wijze hunne aangegane verbindtenissen schonden, en tegen den winter 1832 op eene allerschandelijkste wijze van hunne overmagt gebruik maakten. Dat ieder regtgeaard inwoner van Engeland de hand op zijn hart legge en zich afvrage: waarin het onredelijke der eischen van den Koning der Nederlanden besta; waarin deze edele en waardige monarch zich *halstarrig* heeft getoond? Of men moest het *halstarrig* noemen als iemand die, om geen bloed te doen vergieten, den roover zijne beurs afgeeft, maar niettegenstaande alle bedreigingen, volstandig weigert, tevens ook zijne portefeuille af te geven, waarin zich zijn geheel vermogen en dat zijner kinderen bevindt!

LIEFDE GIFTEN voor den Vrijwilliger *Moere*, zijn linkerhand en regterarm bij de belegering van het Citadel verloren hebbende.

Sedert de vorige opgave is voor opgemelden wederom ontvangen:

Van eenen onbekenden uit Rotterdam	*f* 20,00.
Van de Leerlingen van den heer *Clement* onderwijzer te Breda.	- 7,60.
Van *L.* een coupon Amortisatie Syndicaat.	- 22,50.
Van het Departement der Maatschappij *Tot Nut van 't Algemeen*, te Nieuwenhoorn bij Brielle.	- 10,00.
Van den heer *T. J. Siefrinck*, Leerling op de school te Wijmen, met een aardig versje.	- 1,30.
Door tusschenkomst van den Heere Burgemeester der Stad Zierikzee, bij een wissel, van de Equipagie van Z. M. Kanonneerboot No. 18 *f* 9, en van eenige ingezetenen te Zierikzee *f* 5,20	- 14,20.
Van *N. N.* eene adsignatie.	- 10,00.
Van *B.* te B., twee coupons.	- 3,72.
De opbrengst eener vrijwillige Tooneel-voorstelling door eenige leden van het 1e bat. der 1e afd. Noord-Holl. Schutterij. (*Zie Bredasche Courant van 8 Maart, No.* 58)	- 60,26.
Bedrag der vorige opgaven.	*f* 976,27.
TOTAAL.	*f* 1,125,78.

BREDA, den 13den Maart 1833.

BROESE & COMP.

Koersprijs der Effecten, te Amsterdam.

DINGSDAG, 12 Maart 1833.

			gebl.
NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, 2½ pCt.	*f* 46¼	à 46⅜	46 5/16
Uitgestelde schuld.	- 1 1/16	à 1⅛	1⅛
Kansbiljetten.	- 19¾	à 20	19⅞
Amortisatie Syndicaat, 4½ pCt.	- 77⅞	à 78⅛	77⅞
Idem idem, 3½ pCt.	- 62	à 63	62⅝
Oorlogs-lasten 1830 à 5 pCt.	- 97¼	à 97½	97½
Verpl. geldl. 1831 à 6 pCt.	- 101¼	à 101½	101¼
Nieuwe idem. 1832 à 5 pCt.	85¼	à 86	85 11/16
Schatkistbiljetten, 6 pCt.	- 100⅞	à 101⅛	101
Handel-Maatschappij, 4½ pCt.	- 87¼	à 88	87⅝
FRANKRIJK, Inschr. op 't Grootboek 3 pCt.	- 79¼	à 79½	
RUSLAND, bij *Hope en Comp.*, 5 pCt.	- 97¾	à 98¼	98
Bij dezelfde 1828, 5 pCt.	- 98¾	à 99¼	99
SPANJE, Certific. Amst. 5 pCt.	- 65¼	à 65¾	65½
Dezelfde 3 pCt.	- 43¼	à 43⅜	43⅜
Uitgestelde schuld	- 12¼	à 13	12⅝

---

* * Bij Vonnis der Regtbank van Koophandel, Zitting houdende te *Breda*, van den 9den Maart 1833, is in staat van Faillissement gesteld, JOHANNA WILHELMINA BOGGERS, Weduwe ANTONIE FRANCISCUS KOENE, wonende te *Oosterhout*, en zijn, in dat Faillissement benoemd geworden tot Kommissaris de Heer W. S. NISSEN, Regter in de gemelde Regtbank, en tot Agent de Heer Mr. C. J. FLOOREN, Advokaat te *Breda*.

De Griffier der Regtbank voornoemd,
L. D. STORM.

Voor het Rijk.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.

De Agent van het Domein te *Breda*, zal, op Woensdag den 20sten Maart 1833, 's morgens om 9 ure, ten Huize en Herberge van JAN VAN ALFHEN, in den *Zandberg*, buiten de Ginnekenpoort onder *Teteringen*, en ten overstaan van den Heere Burgemeester der Gemeente van *Teteringen*, publiek verkoopen, te weten:

Liesbosch onder 's Prinsenhage.

10 kavelen EIKEN DUNZEL en STUKKEN.

Mastbosch onder 's Prinsenhage en Ginneken.

3 kavelen SNOEI-MUTZAARD.

Ulvenhoutsbosch onder Ginneken.

37 kavelen MAST DUNZEL, SPARREN BOONSTAKEN, VITZEL, BRAND- en GERIEFHOUT in de *St. Anna-, Chaam- en Nieuwe Bosschen*, mitsgaders een kavel BEUKEN SNOEITAKKEN in de *Kruisdreef*.

In het Bank Valkenberg te Breda.

3 kavelen, onderscheiden soorten van opgaande BOOMEN.

BREDA, den 1sten Maart 1833.

De Agent voornoemd,
M. SMITS.

Voor het Rijk.

AMORTISATIE-SYNDICAAT.
ADMINISTRATIE DER DOMEINEN, WEGEN, VAARTEN, enz.
AGENTSCHAP *KLUNDERT.*

De Agent van het Domein te *Klundert*, zal, als daartoe geautoriseerd, al of niet, in tegenwoordigheid van den Heere Inspecteur der Domeinen, in bijwezen van de respective Heeren Burgemeesteren van de *Klundert* en *Zwaluwe*, in het openbaar Verpachten op de hier onder genoemde dagen, des voormiddags ten *negen* ure, *te weten:*

Op Woensdag den 3den April 1833, ten Gemeente-huize op de *Hooge Zwaluwe*, zoo om te Hooijen als om te Beweiden, zijnde vier perceelen van den Polder *de Harmonie*, mitsgaders vijf perceelen van *den Willem Frederik* Polder, van *het Maria* Poldertje, van de Polders *den Ossenkop* en *het Kwistgeld*, alle liggende onder de *Zwaluwe*.

En op Vrijdag den 5den April 1833, ten Gemeente-huize binnen de *Klundert*,

1°. Onderscheidene perceelen BUITENGORSSEN, liggende voor den Grooten Polder, langs *het Hollandsdiep* tusschen *de Roode Vaart*, *Noordschans* en *Tonnekreek* onder de *Klundert*, zijnde voorzien van hooge Ka-Dijken en extra goede Hooi- en Weilanden.

2°. Het WATER- of SCHUITENVEER, van *het Strijensche-Sas* op de *Moerdijk*, *Roode Vaart* en *Noordschans*, voor den tijd van *vijf* Jaren, ingaande 1°. Augustus 1833, en

3°. Het VEER om voet Volk over te zetten, van *Fijnaart* en *Standdaarbuiten* op *Gastel*, mitsgaders het POORTGELD aan *de Bestacque*, met de GEBOUWEN daaraan behoorende, staande onder *Standdaarbuiten*, en zulks voor *zes* Jaren, ingaande 1°. Januarij 1834.

De Konditiën van Verpachting, zijn ten kantore van den Agent voormeld, te lezen, dagelijks (except des Zondags) des voormiddags, almede ter Secretariën van de *Klundert* en *Zwaluwen*; kunnende ook informatiën worden bekomen op de *Hooge Zwaluwe* bij den Opziener C. C. VOGER, en in de *Klundert* bij den Opziener W. LIPS.

KLUNDERT, *den* 11den *Maart* 1833.

De Agent voornoemd,
L. H. RIJSTERBORGH.

---

* * Er worden gevraagd drie à vier SMIDS-KNECHTEN, het Kagchelwerk goed verstaande, en van goede getuigschriften voorzien, kunnende dezelve in de Provintie *Groningen* vast werk bekomen; men adressere zich onder Letter Z. vrachtvrij bij den Heere BROESE te *Kampen*.

---

* * A. PANIS heeft de eer het Publiek te verwittigen, dat hij is terug gekomen, met een uitmuntend groot assortiment LAKENS en CASIMIEREN, uit de beste Fabrieken, waaronder de laatst uitgekomene MODE KOLEUREN, alsmede MARINGO en andere CUIRS DE LAINE, voor Heeren Officieren. Belooft zijne geachte begunstigers eene beste en civiele bediening.

---

* * De ondergeteekende W. PIETERSE, gepatenteerd Commissionair te *Goes*, op de Beestenmarkt, Lett. B, n°. 48, adverteert, dat bij hem genoegzaam voorhanden en verkrijgbaar zijn, PLAATSVERVANGERS voor de Nationale Militie en Schutterijen, zoo voor den 2e als 1e Ban derzelve op zeer solide voorwaarden.

Informatiën te bekomen te 's Bosch, bij *de Laat* in de Zwaan; te Roosendaal bij den Heer Notaris *Baks*; te Tilburg bij de Wed. *van Roessel* en te Rotterdam ten kantore, op de Vischmarkt bij *M. van der Horst*.

Verhuurt ook alle soorten van RIJTUIGEN en PAARDEN te *Goes*, wijk B, n°. 48, en verzekert zijne Begunstigers, van prompte civiele bediening.

Passagiers en Reizigers aan onderscheidene Veeren, of met Stoombooten aankomende en Rijtuigen verkiezende, gelieven te zorgen dat er daags te voren schriftelijk kennis is gegeven aan den ondergeteekende, ten einde voor de afhaling te kunnen zorgen.

W. PIETERSE,
Gp. Commissionair.

---

* * Bij de Erve ADRIANUS STERRE te *Delft*, wordt uitgegeven, HET VOLMAAKTE BURGER TUINBOEK, waarin gevonden wordt alles wat een Burger noodig heeft te weten, om zijnen Tuin in de vereischte orde en vruchtbaarheid te brengen of te onderhouden. Alsmede nette Beschrijving van de beste VRUCHTEN, welke de verkieslijkste zijn om te planten; wanneer zij geplukt en hoe ze best bewaard kunnen worden, de Ziekten, gebreken en ongedierten der Boom- en andere Gewassen, met de middelen daartegen. — Een naauwkeurig beschrijving en voortkweeking van de fraaiste BLOEMEN, de meest gebruikelijke MOESVRUCHTEN, en hoe dezelve voortgeteeld worden; de wilde Boom- en Heester-Gewassen, welke de bekwaamste zijn, zoo wel tot sieraad als tot noodzakelijk en huishoudelijk gebruik. — Verhandeling over de BROEIKUNST, en hetgeen daartoe vereischt wordt. — Waarna eene volledige TUINOEFENING, wat in iedere maand in de Tuinen dient gedaan te worden. Alles, na eene langdurige ondervinding, op vaste gronden te zamen gesteld door een *doorwedden* *Liefhebber.* Agtste Druk.

Is voor *Delft* te bekomen bij den Boekhandelaar J. DE GROOT.

Te BREDA, bij BROESE en COMP, Boekdrukkers en Boekverkoopers.